

pátek po 2. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 5,34–42

Šli a radovali se z té cti, že směli pro Ježíšovo jméno trpět příkoří.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Ve veleradě se zvedl jeden farizeus, jmenoval se Gamaliel, učitel Zákona, velmi vážený u všeho lidu. Poručil, aby apoštoly na chvíli vyvedli. Pak jim řekl:

„Izraelité, dobře si rozmyslete, jak chcete s těmito lidmi naložit. Před nějakou dobou totiž povstal Theudas, a říkal o sobě, že něco znamená, i přidalo se k němu na čtyři sta mužů. Ale byl zabit, a všichni jeho přívrženci se rozprchli a zmizeli. Po něm za soupisu povstal Judas z Galileje a strhl mnoho lidí za sebou. I on zahynul, a všichni jeho přívrženci byli rozehnáni.

Proto vám radím: Nechte tyto lidi a pusťte je. Pochází-li totiž tento záměr nebo toto dílo jen od lidí, samo se rozpadne. Pochází-li však od Boha, nepodaří se vám ho zničit. To by se pak o vás muselo říci, že se stavíte proti Bohu.“ Oni mu dali za pravdu.

Zavolali tedy apoštoly – dali je zbičovat – a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili. A oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

Každý den učili dále v chrámě i po domech a hlásali radostnou zvěst, že Ježíš je Mesiáš.

Žl 27,1.4.13–14

Odp.: Jedno od Hospodina žádám,
abych směl přebývat v Hospodinově domě.
nebo: Aleluja.

Hospodin je mé světlo a má spása,
koho bych se bál?
Hospodin je záštita mého života,
před kým bych se trásl?

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím:
abych směl přebývat v Hospodinově domě
po všechny dny svého života,
abych požíval Hospodinovy něhy
a patřil na jeho chrám.

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina
v zemi živých!
Důvěřuj v Hospodina, buď silný,
ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

Zpěv před evangeliem: Mt 4,4b

Aleluja. Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst. Aleluja.

Evangelium: Jan 6,1–15

Rozdělit je sedícím, kolik kdo chtěl.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných.

Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky.

Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat.

Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“

Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co to je pro tolik lidí?“

Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc.

Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů.

Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.